

Roma Görünümü Təsis Edir — Dördüncü Nömrə

Köhnə Mübahisələrin Yenidən Alovlanması: Adventizmdə Peyğəmbərlik Təfsiri Uğrunda Mübarizə

Jeff Pippenger

2024-08-08

Bizə əvvəlcədən xəbər verilmişdir ki, son günlərdə “köhnə mübahisələr” yenidən dirçəldiləcəkdir.

“Tarixdə və peyğəmbərlikdə Allahın Sözü həqiqətlə yanlışlıq arasındakı uzun sürən mübarizəni təsvir edir. Bu mübarizə hələ də davam etməkdədir. Keçmişdə baş vermiş olan şeylər təkrar olunacaq. Köhnə mübahisələr yenidən canlandırılacaq və yeni nəzəriyyələr daim ortaya çıxacaq.” Selected Messages, book 2, 109.

Qəti olaraq, o qədim mübahisələr Müasir Romanın rolunu sarsıtmaq üçün şeytani bir cəhd idi, çünki görüntünü təsis edən son günlərin papalıq Romanıdır. Adventizmin tarixində bu həqiqətin bir neçə nümunəsi vardır. Bunlardan birincisi, 1843-cü il qabaqcıllar cədvəlində əks olunduğu kimi, protestantlarla milleritlər arasındakı mübahisə idi. Müqəddəs 1843-cü il qabaqcıllar cədvəlində “Rəbb tərəfindən yönəldilmiş və dəyişdirilməməli olan” yeganə istinad ki, Allah Kəlamının peyğəmbərlik həqiqətinə birbaşa istinad deyildi, milleritlərin həmin dövrün protestantları ilə olan mübahisəsinin təsviri idi. Protestantlar Daniel kitabının on birinci fəslinin on dördüncü ayəsindəki “xalqının quldurları”nı Antiox Epifanes kimi müəyyən edirdilər, halbuki milleritlər bunun Roma olduğunu bilirdilər.

“164 Antiox Epifanın ölümü; o, əlbəttə, Hökmdarlar Hökmdarına qarşı qalxmadı, çünki Hökmdarlar Hökmdarı doğulmamışdan əvvəl o, artıq 164 il idi ki, ölmüşdü.” 1843 Pioneer Chart.

Bundan sonra Daniel kitabının on birinci fəslindəki “şimallı padşah”ın düzgün müəyyənləşdirilməsi barədə James White ilə Uriah Smith arasında mübahisə baş verdi. James, Danielin on birinci fəslinin son ayələrindəki “şimallı padşah”ı papalıq Romanı, yaxud mənim adlandırdığım kimi müasir Roma kimi müəyyənləşdirməkdə haqlı idi. Smith isə iddia edirdi ki, Daniel kitabının on birinci fəslinin otuz altıncı ayəsindəki “şimallı padşah” ateist Fransadır.

“36-CI AYƏ. Və padşah öz istədiyinə görə hərəkət edəcək; özünü yüksəldəcək və özünü hər bir tanrıdan uca tutacaq, tanrıların Allahına qarşı heyranə doğuran sözlər söyləyəcək və qəzəb tamamlanana qədər müvəffəq olacaq; çünki müəyyən olunmuş olan baş verəcəkdir.

“Burada təqdim olunan padşah son olaraq xatırlanan eyni qüvvəni, yəni papalıq hakimiyyətini ifadə edə bilməz; çünki bu təsvirlər həmin qüvvəyə tətbiq edildiyi təqdirdə uyğun gəlməyəcəkdir.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Smith öz “xüsusi təfsirini” ortaya qoyduqda belə demişdi: “Burada təqdim olunan padşah son qeyd edilən eyni hakimiyyəti; yəni papalıq hakimiyyətini ifadə edə bilməz; çünki bu xüsusiyyətlər

həmin hakimiyyətə tətbiq edildikdə uyğun gəlməyəcəkdir.” Allahın Kəlamı heç vaxt yanılmaz və bir insan mülahizəsindən istifadə edərək parçanın aydın qrammatik quruluşunu inkar etmək qrammatik baxımdan yanlışdır. Ayə “və padşah” deyir ki, bu da müəyyən edilən padşahın əvvəlki parçadakı təmsil olunan eyni padşah olmasını tələb edir. Yeni bir padşaha dair heç bir dəlil yoxdur və Smith təsdiq edir ki, “son qeyd edilən eyni hakimiyyət” “papalıq hakimiyyəti” idi. O, öz kitabında otuz birinci ayədən otuz beşinci ayəyə qədər olan hissənin papalıq hakimiyyəti olduğunu qəbul edir və otuz altıncı ayədə yeni bir padşahı müəyyən edən heç bir qrammatik dəlil olmadığı halda, sadəcə olaraq otuz beşinci ayədən sonrakı ayələrin papalıq hakimiyyətinin peyğəmbərlik xüsusiyyətlərini təmsil etmədiyini irəli sürür. Buna görə də, o, Fransa haqqında öz fikrini əlavə edir.

Smit qırxıncı ayəyə müraciət etdikdə, şəxsi yozumuna əsaslanaraq qurduğu qüsurlu peyğəmbərlik platforması onu üçtərəfli bir müharibə müəyyənləşdirməyə məcbur edir; öz fərziyyələrinə görə o, cənub padşahını Misir kimi tanıyır; həmin ayədə Misir Fransaya qarşı “itələyir”, Türkiyəni isə şimal padşahı kimi müəyyən edir və o da Fransaya qarşı gəlir. İnsan mənşəli bu əlavə yozum elə bir peyğəmbərlik modeli qurur ki, bununla Smit sözün həqiqi mənasında bir Armageddonu müəyyənləşdirir; burada Türkiyə Yerusəlimə yürüş edir və Mikail ayağa qalxdığı zaman insanın sınaq müddətinin başa çatmasını qeyd edir. Adventizmin tarixində belə bir tətbiqin yanlışlığını düzgün şəkildə göstərən çoxlu kitablar yazılmışdır.

Bu məqalənin məqsədi Uriah Smithin şəxsi yozumunun nəticələrini araşdırmaq deyil, sadəcə onun şəxsi yozumunu təbliğ etməyə başladığı zaman ortaya çıxan mübahisəni müəyyən etməkdir; çünki James White onun yanlış görüşünə qarşı çıxdıqda, bu, Adventizmdə Romanın düzgün müəyyənləşdirilməsinin yanlış bir tətbiqlə hücumla məruz qaldığı daha bir mübahisə xəttinə çevrildi.

Həmçinin Daniel kitabındakı “gündəlik” barədə uzun-uzadı mübahisə də var idi; həmin vaxt Laodikeyaçı Adventizm, Daniel kitabındakı “gündəlik”i Məsihin məbəddəki xidməti kimi eyniləşdirən mürtəd Protestant baxışını mənimsəmişdi ki, bu da “gündəlik”in bütpərəst Romanın simvolu olduğunu təsbit edən əsaslı təməl həqiqətə zidd idi.

“Sonra mən «daimi» ilə (Daniel 8:12) bağlı olaraq gördüm ki, «qurban» sözü insan hikməti ilə əlavə edilmişdir və mətnə aid deyildir; həmçinin Rəbb hökm saatı hayqırtısını verənlərə onun düzgün anlayışını vermişdir. 1844-cü ildən əvvəl, birlik mövcud olduğu zaman, demək olar ki, hamı «daimi»nin düzgün anlayışında birləşmişdi; lakin 1844-cü ildən sonrakı qarışıqlıqda başqa baxışlar qəbul edilmiş və bunun ardınca qaranlıq və qarışıqlıq gəlmişdir. 1844-cü ildən bəri zaman sınaq olmamışdır və bir daha heç vaxt sınaq olmayacaqdır.” Early Writings, 74.

Axır zamanında, 1989-cu ildə, Daniel on birinci fəslin son altı ayəsi möhürdən açıldıqda, şimal padşahının o zaman papalıq Romanı olduğu tanındı; necə ki, Ceyms Uayt daha əvvəl Uriya Smitlə mübahisəsində bunu müəyyən etmişdi. Uayt Smitin yanlış mülahizəsinə cavab verərkən “sətir üzərinə sətir” metodologiyasını tətbiq etmişdi. Uayt belə mübahisə edirdi ki, əgər Daniel ikinci fəsildə təmsil olunan son hakimiyyət, Daniel yeddinci fəsildə təmsil olunan son hakimiyyət və Daniel səkkizinci fəsildə təmsil olunan son hakimiyyət hamısı Roma idisə, onda üç şahid xətti

əsasında Daniel on birinci fəsildə sonuna çatan hakimiyyət Smitin iddia etdiyi kimi Türkiyə deyil, Romadır.

1989-cu ildə başlamış üçüncü mələyin peyğəmbərlik hərəkatı, 11 sentyabr 2001-dən az sonra Yoel kitabının birinci fəsli ilə bağlı bir mübahisə ilə üzleşdi. İlk beş ayə daxilində iki şahid — əvvəlcə nəsilər, sonra isə həşəratlar — Roma tərəfindən Adventizmə gətirilmiş mərhələli bir məhvi müəyyən edir. Yeşaya görə peyğəmbərlikdəki “sərxoşlar”, “Yerusəlimə hökmranlıq edən istehzal adamlar”dır. Onlar dördüncü və son nəslin dövründə oyanırlar. Bu mərhələli məhv ruhani bir məhvdür, çünki o, axır günlərin Yerusəliminə xitab edir və 1863-cü il üsyanından etibarən Laodikiyalı Yeddinci Gün Adventistləri tədricən Romanın təlimlərini mənimsəmişlər.

Rəbbin Pətuəl oğlu Yoelə nazil etdiyi söz. Ey qocalar, bunu eşidin, ey ölkənin bütün sakinləri, qulaq asın. Bu sizin günlərinizdə, yaxud atalarınızın günlərində olubmu? Bunu övladlarınıza danışın, qoy övladlarınız da öz övladlarına danışsın, onların övladları isə başqa bir nəsle. Çəyirtkənin qoyub getdiyini çəyirtkə sürüsü yeyib; çəyirtkə sürüsünün qoyub getdiyini qurd yeyib; qurdun qoyub getdiyini isə tırtıl yeyib. Ayılın, ey sərxoşlar, və ağlayın; fəryad edin, ey şərab içənlərin hamısı, təzə şəraba görə, çünki o ağzınızdan kəsilib götürülmüşdür. Yoel 1:1–5.

Nyu-York şəhərinin böyük binaları çökdükdən sonra belə başa düşüldü ki, son yağış o zaman “çiləməyə” başladı və Millerçi tarixdə yerinə yetmiş Habakkuk kitabının ikinci fəslindəki mübahisə yenidən başlanmış oldu. Mübahisə düzgün peyğəmbərlik metodologiyası üzərində idi.

Mən öz keşik yerimdə duracağam, qüllə üzərinə çıxıb dayanacağam və gözləyəcəyəm ki, O mənə nə deyəcək, məzəmmət olunduğum zaman nə cavab verəcəyimi görüm. Rəbb mənə cavab verib dedi: Vəhyini yaz, onu lövhələr üzərində aydın şəkildə həkk et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Çünki vəhy hələ təyin olunmuş vaxt üçündür; lakin axırda o danışacaq və yalan olmayacaq; gecikir kimi görünsə də, onu gözlə; çünki o, hökmən gələcək, yubanmayacaq. Bax, qürurlanmış adamın canı onun daxilində doğru deyil; amma saleh öz imanını ilə yaşayacaq. Bəli, şərab üzündən həddi aşdığına görə, o, məğrur adamdır, evində də durmaz; öz istəklərini ölümlər diyarı kimi genişləndirər, ölüm kimidir və doymur; bütün millətləri öz yanına toplayar, bütün xalqları öz üstünə yığar. Habakkuk 2:1–5.

Habakkukun ikinci fəslindəki sınaq, 11 sentyabr 2001-ci ildə Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin qüdrətli mələyi endiyi zaman başlanan yüz qırx dörd minlik hərəkatın sınağını əvvəlcədən təmsil edirdi. Bundan sonra, 1843-cü il pioner cədvəlində təmsil olunan Adventizmin təməlləri üzərində dayananlarla, Habakkukda “şərəblə” həddi aşan və Yoeldə “oyanan”, ancaq sonra “ağız”larından “yeni şərab” kəsilən “sərxoşlar” arasında bir mübahisə başlandı.

Birinci ayədəki ibrani “məzəmmət olundu” sözü “mübahisə etdi” mənasını verir. Millerçi gözətçilərə verilən dəlil, 1843-cü il qabaqcıl cədvəli üzərində təsvir olunmuşdu; bu cədvəl, bu ayələrin yerinə yetməsi olaraq, 1842-ci ilin may ayında hazırlanmışdı. Öz imanları ilə yaşayan bir sinif, həmin dövr üçün peyğəmbərlik üzrə indiki həqiqət xəbəri barəsində, şərab vasitəsilə qanunu pozan başqa bir siniflə mübahisə içində idi. Bunlar Yoelin sərxoşlarıdır; onlar oyanıb görürlər ki, təlimin rəmzi olan şərab ağızlarından kəsilib. Onlar Efrayimin İşayanın sərxoşlarıdır; Yerusəlimə hökmranlıq edir və möhürlənmiş kitabı anlamağa qadir olmurlar.

Vay təkəbbür tacına, Efrayimin sərxoşlarına, şərabadan məğlub olmuşların bərəkətli vadilərinin başı üzərində olan və əzəmətli gözəlliyi solan bir çiçək kimi olanlara! Bax, Rəbbin qüdrətli və güclü biri var; o, dolu tufanı və viranəedici fırtına kimi, daşan qüdrətli sular seli kimi, əli ilə yerə çırpacaq. Təkəbbür tacı, Efrayimin sərxoşları ayaqlar altında tapdalanacaqdır.... Dayanın və heyrət edin; fəryad edin və nalə çəkin: onlar sərxoşdurlar, lakin şərabadan deyil; yırğalanırlar, lakin məstedici içkidən deyil.... Buna görə də Rəbbin sözünü eşidin, ey Yerusəlimdə olan bu xalqa hökmranlıq edən istehzakar adamlar. Çünki Rəbb üzərinizə dərin yuxu ruhu tökmüş və gözlərinizi yummuşdur; peyğəmbərləri və rəhbərlərinizi, görücüləri örtmüşdür. Bütün vəhy sizin üçün möhürlənmiş kitabın sözləri kimi olmuşdur; onu savadlı bir adama verib deyirlər: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Bacarmıram, çünki möhürlənib”. Sonra kitab savadsız bir adama verilir və deyilir: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Mən savadlı deyiləm”. Yeşaya 28:1–3, 14; 29:9–12.

Efrayimin sərxoşları ilə Allahın peyğəmbərlik Kəlamı ilə imanla yeriyənlər arasındakı Habaquququn mübahisəsi, İsaianın şəhadətində doğru metodologiya ilə yanlış metodologiya üzərindəki mübahisə kimi açıq şəkildə müəyyən edilir; çünki İsaia göstərir ki, sərxoşların büdrəyib ölüm əhdi içinə girməsinə səbəb olan məhz “sətir üstünə sətir” metodologiyasıdır.

Lakin onlar da şərab üzündən azdılar, sərxoşedici içki üzündən yoldan çıxdılar; kahin də, peyğəmbər də sərxoşedici içki üzündən azdılar, şərab onları uddu, sərxoşedici içki üzündən yoldan çıxdılar; vəhydə yanılırlar, hökm verərkən büdrəyirlər. Çünki bütün süfrələr qusuntu və murdarlıqla doludur, elə ki, təmiz yer qalmamışdır. O, biliyi kimə öyrədəcək? təlimi kimə başa salacaq? Südündən kəsilmişlərəmi, döşdən ayrılmışlaramı? Çünki əmr üstünə əmr, əmr üstünə əmr; qayda üstünə qayda, qayda üstünə qayda; burada bir az, orada bir az olmalıdır. Buna görə də O, bu xalqa pəltək dodaqlarla və başqa dillə danışacaqdır. O, onlara demişdi: “Yorğunu dincəndirə biləcəyiniz rahatlıq budur”; “tərvət budur”; yenə də qulaq asmaq istəmədilər. Lakin Rəbbin sözü onlar üçün əmr üstünə əmr, əmr üstünə əmr; qayda üstünə qayda, qayda üstünə qayda; burada bir az, orada bir az oldu ki, gedib arxası üstə yıxılsınlar, sıırılsınlar, tora düşsünlər və tutulsunlar. Buna görə də ey Yerusəlimdə olan bu xalqa hökmranlıq edən rişxəndçi adamlar, Rəbbin sözünü eşidin. Çünki siz demisiniz: “Biz ölümlə əhd bağlamışıq, ölümlər diyarı ilə razılığa gəlmişik; daşqın kimi keçən qamçı vuranda bizə çatmayacaq; çünki yalanı sığınacağımız etmişik, yalanın altında gizlənmişik”. Yeşaya 28:7–15.

Sonra Yeşaya, Allahın Habaquququn mübahisəsinin içinə sərxoşlar üzərinə hökm gətirəcək nəyi yerləşdirdiyini müəyyən edir; bu, təməl daşı — Levililər iyirmi altının “yeddi dəfə”si idi; Cəbrayılın və mələklərin William Milleri anlamağa yönəltdiyi ilk vaxt peyğəmbərliyi də məhz bu idi.

Buna görə də Xudavənd Rəbb belə deyir: Budur, Mən Sionda bünövrə üçün bir daş, sınıanmış bir daş, qiymətli künc daşı, möhkəm təməl qoyuram; iman edən tələsməyəcək. Hökmü ölçü xəttinə, salehliyi isə şaqula görə qoyacağam; dolu yalan sığınacağını süpürüb aparacaq, sular isə gizlənəcək yeri basacaq. Ölüm ilə bağladığınız əhd ləğv ediləcək, ölümlər diyarı ilə razılaşmanız dayanıqlı olmayacaq; daşqın qırmançı keçib gedəndə onun tərəfindən tapdalanacaqsınız. Yeşaya 28:16–18.

Rəbb Öz xalqını qədim yollara qaytardıqdan az sonra, 11 sentyabr 2001-ci ildən başlayaraq, hərəkətdə iştirak etmiş bir qrup Yoelin dörd həşəratının üçüncü yayın İslamını təmsil etdiyini qərara aldı. “Sətir üstə sətir” metodologiyası həmin son nəsildə Allahın xalqına açıldıqda, mühüm bir peyğəmbərlik qaydası tanındı. Həmin qayda peyğəmbərliyin üçqat tətbiqidir və Yoelin dörd nəslinin üçüncü yayın İslamını təmsil etdiyini müəyyən edən qrup, öz yanlış tətbiqini müdafiə etmək üçün peyğəmbərliyin üçqat tətbiqi qaydasını yanlış şəkildə tətbiq etdi.

Sonra, 2014-cü il dövründə Şeytana Böyük Britaniya və Avstraliyadan qaynaqlanan homoseksual “woke” gündəliyi ilə bu hərəkətin içinə daxil olmağa icazə verildi; bu gündəlik öz hücumunu Daniel kitabının on birinci fəslinin birinci ayəsindən on beşinci ayəsinədək təmsil olunan tarixin yanlış təfsiri üzərində qurmuşdu. Bu hərəkətin içinə sızıb ona hücum edən homoseksuallığı müdafiə edən rəhbərlər, nəhayət, belə iddia etdilər ki, Adventizm guya Məsihəleyhdar olan Roma papasına qarşı yalan ittihamlar irəli sürdüyünə görə Roma papasından üzr istəməlidir. Bu hücumun məqsədi hərəkəti öldürmək və başlıca olaraq “xalqının soyğunçuları”nın müəyyən edildiyi məhz həmin parça (Daniel 11:1–15) üzərində çaşqınlıq yaratmaq idi.

Bütün bu mübahisələr şeytanın papalıq Romanın rəmzini çaşdırmaq cəhdi idi. İndiyədək yaşamış ən müdrik insanın dediyi kimi, günəş altında yeni heç nə yoxdur. Bu gün mübahisə yenidən “xalqının soyğunçuları” kimi rəmzləşdirilən Romanın kimliyinin müəyyənləşdirilməsi üzərində qurulmuşdur. Yeni və şəxsi təfsir “xalqının soyğunçuları”nın Amerika Birləşmiş Ştatları olduğunu iddia edir və bunu etməklə onlar, görünür, bunun Millerçilərlə Protestantlar arasında baş vermiş ilk mübahisənin eynisi olduğunu dərk etmirlər; habelə on altıncı əsr müəllifi John Heywood-a aid edilən və belə deyilən köhnə məsəli də nəzərə alırlar: “Görmək istəməyənlər qədər kor olan yoxdur.” Onun ifadəsinin başqa bir variantı isə belədir: “Eşitmək istəməyənlər qədər kar olan yoxdur.” Böyük ehtimalla, əksəriyyət bu ifadənin Heywood-a aid edildiyini bilmir, nə də Heywood-un bu ifadəsinin Yeremya və Yeşayada rast gəlinən, habelə İsanın Əhdi-Cədidə sitat gətirdiyi Müqəddəs Kitab parçalarından qaynaqlandığını anlayır.

İndi bunu eşidin, ey ağılsız və anlayışsız xalq; gözləriniz var, amma görmürsünüz; qulaqlarınız var, amma eşitmirsiniz. Yeremya 5:21.

Danielin “pis adamları” və Matta Müjdəsindəki “ağılsız bakirələri” “biliyin artmasını” anlamayanlardır. 1989-cu ildə biliyin artması, başlıca olaraq, Daniel kitabının on birinci fəslinin son altı ayəsinin papalığın, yaxud mənim adlandırıdığım kimi Müasir Romanın son yüksəlişini və süqutunu müəyyən etdiyinin dərk edilməsi idi. Həmin ayələr Amerika Birləşmiş Ştatlarını göstərir, lakin yalnız Amerika Birləşmiş Ştatlarının papalıq hakimiyyəti ilə münasibətini. “Pislər” və “ağılsızlar” “müdriklərlə” qarşı-qarşıya qoyulur, və axır günlərin müdrikləri 1989-cu ildə biliyin artmasını anlayırlar. Ağılsızlar gözləri olub da görməyən, qulaqları olub da eşitməyənlərdir.

Sonra Rəbbin səsini eşitdim; deyirdi: Kimi göndərim və bizim üçün kim gedəcək? Mən dedim: Mən buradayam, məni göndər. O dedi: Get və bu xalqa de: Eşidərək eşidin, amma anlamayın; görərək görün, amma qavramayın. Bu xalqın ürəyini kökəlt, qulaqlarını ağırlaşdır və gözlərini bağla; yoxsa gözləri ilə görər, qulaqları ilə eşidər, ürəyi ilə anlayar, dönər və sağalar. Yeşaya 6:8–10.

Yeşaya kitabının altıncı fəslində müraciət edilən xalq, 11 sentyabr 2001-ci ildə gəlmiş olan “indiki həqiqət” xəbərində olduqlarını etiraf edənlerdir; çünki Yeşaya altı bu keçidin “bütün yer Rəbbin izzəti ilə doludur” deyilən vaxtda baş verdiyini göstərir. Yer, Vəhy on səkkizinci fəslindəki mələk nazil olanda, Nyu-York şəhərinin böyük binaları Allahın bir toxunuşu ilə yerə sərildiyi zaman, Allahın izzəti ilə nurlandı.

Padşah Uziyyanın öldüyü ildə mən də Rəbbi bir taxt üzərində oturmuş gördüm; O, uca və yüksəldilmiş idi, libasının ətəyi məbədi doldururdu. Onun üstündə serafılar dayanmışdı; hər birinin altı qanadı var idi: ikisi ilə üzünü örtür, ikisi ilə ayaqlarını örtür, ikisi ilə də uçurdu. Onlar bir-birinə səslənib deyirdilər: “Qüddus, qüddus, qüddus Ordular Rəbbidir; bütün yer üzünü Onun izzəti ilə doludur.” Səslənənin səmindən qapının dirəkləri tərpəndi, ev tüstü ilə doldu. Yeşaya 6:1–4.

Bacı Uayt mələyin elanını Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin yeri öz izzəti ilə doldurduğu vaxtı göstərən hadisə ilə əlaqələndirir.

“Allah Öz xalqına bir xəbər ilə Yeşayanı göndərmək üzrə olarkən, əvvəlcə peyğəmbərə vəhydə məbəddəki Ən Müqəddəs yerə nəzər salmağa izn verdi. Birdən-birə məbədin qapısı və iç pərdəsi sanki qaldırılmış və ya geri çəkilmiş kimi göründü və ona, hətta peyğəmbərin ayaqlarının belə daxil ola bilmədiyə Ən Müqəddəs yerin içinə baxmağa icazə verildi. Onun önündə uca və yüksək bir taxt üzərində oturmuş Yehovanın görüntüsü canlandı, Onun izzətinin ətəyi isə məbədi doldururdu. Taxtın ətrafında böyük Padşahın keşiyi kimi serafılar dayanmışdı və onları əhatə edən izzəti əks etdirirdilər. Onların həm də nəğmələri dərin səcdə notları ilə səsləndikcə, qapının sütunları sanki zəlzələ ilə sarsılmış kimi titrəyirdi. Günahla ləkələnmemiş dodaqlarla bu mələklər Allahın həmdlərini ucaldırdılar. “Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdür Ordular Rəbbi”, — deyə fəryad edirdilər; “bütün yer üzünü Onun izzəti ilə doludur”. [Bax: Yeşaya 6:1–8.]

“Taxtın ətrafındakı serafimlər Allahın izzətini seyr edərkən ehtiram dolu heyratla o qədər doludurlar ki, bir an belə özlərinə heyranlıqla baxmırlar. Onların həmdə Ordular Rəbbinədir. Gələcəyə, bütün yer üzünün Onun izzəti ilə dolacağı vaxta baxdıqları zaman, zəfər nəğməsi ahəngdar ilahi ilə birindən o birinə əks-səda verir: ‘Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdür Ordular Rəbbi.’” Gospel Workers, 21.

11 sentyabr 2001-ci ildə başlanmış möhürlənmə dövründə Allahın xalqını təmsil edən Yeşayaya, gözləri olub görməyi seçməyən və qulaqları olub eşitməyi seçməyən bir xalqa aparmaq üçün bir xəbər verildi. Alfa və Omega olan İsa, yüz qırx dörd minin möhürlənmə dövrünün sonunu başlanğıcla təsvir edir. Sonda yenə Yeşaya ilə təmsil olunan bir elçi olacaq və o, görməyi və eşitməyi seçməyən bir xalqa bir xəbər aparacaq. Həmin xəbər yüz qırx dörd minin son təmizlənməsini meydana gətirəcək. Bu xəbər Allahın peyğəmbərlik şəhadətindən gətirilən Həqiqət sözləridir. Həmin peyğəmbərlik şəhadəti “xalqının soyğunçuları” kimi simvollaşdırılan qüvvə vasitəsilə təsdiq edilən “görüm”dür.

Növbəti məqalədə bu mübahisələrin hər birini sətir üzərinə sətir üsulu ilə bir-birinin üzərinə qoyacağıq. Millerit xətti, Smit və Vayt xətti, “gündəlik” xətti, 1989-cu ildəki “şimallı padşah” xətti, Yoelin həşəratları xətti və cari mübahisə. Altı köhnə mübahisə vardır ki, sətir üzərinə sətir

şəklində nəzərdən keçirildikdə, 1843-cü il pioner cədvəlində təmsil olunan birinci mübahisənin həqiqətini aydın şəkildə təsdiq edir. Həmin həqiqət budur ki, Roma “sənin xalqının quldurları”dır; onlar özlərini ucaldır, sonra yıxılır və görüntünü təsbit edirlər.

“Mən gördüm ki, 1843 cədvəli Rəbbin əli ilə yönəldilmişdi və onun dəyişdirilməməsi lazım idi; rəqəmlər Onun istədiyi kimi idi; Onun əli onların bəzilərindəki bir xətanın üzərində idi və onu gizlətdi ki, Onun əli çəkilənədək heç kəs bunu görə bilməsin.” Early Writings, 74.

Həmin cədvəldəki həqiqətləri rədd etmək, eyni zamanda Peyğəmbərlik Ruhunun nüfuzunu rədd etmək deməkdir; və cədvəl göstərir ki, “görüm”ü təsis edən Amerika Birləşmiş Ştatları deyil, Romadır; bu isə Süleymanın bizə öyrətdiyi həmin “görüm”dür ki, onsuz Allahın xalqı həlak olacaq.

“Şeytan... insanları həqiqətdən uzaqlaşdırmaq üçün daim saxtanı irəli sürür. Şeytanın ən son aldatması Allahın Ruhunun şəhadətini təsirsiz etmək olacaq. ‘Vəhy olmayan yerdə xalq həlak olar’ (Süleymanın Məsəlləri 29:18). Şeytan məharətlə, müxtəlif yollarla və müxtəlif vasitələr vasitəsilə Allahın qalığı xalqının həqiqi şəhadətə olan etimadını sarsıtmaq üçün fəaliyyət göstərəcək.

“Şəhadətlərə qarşı şeytani olan bir nifrət alovlandırılacaq. Şeytanın fəaliyyəti kilsələrin onlara olan imanını sarsıtmaq olacaq, bunun səbəbi budur: əgər Allahın Ruhunun xəbərdarlıqlarına, məzəmmətlərinə və nəsihətlərinə qulaq asılarsa, Şeytan öz aldatmalarını gətirmək və canları öz azgınlıqlarında bağlamaq üçün bu qədər açıq bir yol tapa bilməz.” Selected Messages, book 1, 48.

“Zahirin altını görən, bütün insanların ürəklərini oxuyan Şəxs böyük nur almış olanlar haqqında belə deyir: “Onlar öz əxlaqi və ruhani vəziyyətlərinə görə nə iztirab çəkir, nə də dəhşətə gəlirlər.” Bəli, onlar öz yollarını seçmişlər və onların canı öz iyrəncliklərindən zövq alır. “Mən də onların aldanışlarını seçəcəyəm və qorxduqları şeyləri başlarına gətirəcəyəm; çünki Mən çağıranda heç kəs cavab vermədi; Mən danışanda onlar eşitmədilər; əksinə, gözlərimin önündə pislik etdilər və Mənim bəyənmədiyim şeyi seçdilər.” “Allah onlara qüvvətli bir azgınlıq göndərəcək ki, yalana inansınlar”, çünki “xilas olmaq üçün həqiqətin məhəbbətini qəbul etmədilər”, “əksinə, haqsızlıqdan zövq aldılar.” Yeşaya 66:3, 4; 2 Salonikilərə 2:11, 10, 12.

“Səməvi Müəllim soruşdu: ‘Ağlı bundan daha güclü hansı aldanış yoldan çıxara bilər ki, sən doğru təməl üzərində qurduğunu və Allahın işlərini qəbul etdiyini iddia edəsən, halbuki əslində bir çox şeyi dünyəvi siyasətə uyğun olaraq həyata keçirir və Yehovaya qarşı günah edirsən? Ah, bu, böyük bir aldatmadır, valehedici bir yanlış təsəvvüddür; bir vaxtlar həqiqəti tanımış insanlar möminliyin surətini onun ruhu və qüvvəsi ilə səhv saldıqda; özlərini varlı, sərvətlərlə zənginləşmiş və heç nəyə möhtac olmadıqlarını zənn etdikdə, halbuki əslində hər şeyə möhtac olduqları zaman ağıllara hakim olur.’” Testimonies, 8-ci cild, 249, 250.